

На всѣка добрина съмъ азъ готовъ.
Прищѣва ми се кражбица, любовъ.
Вечъ заигра по всичкитѣ ми стави
Чудесната Валпургиева нощъ.
На другий день ще ни се тя прѣдстави;
Тогазъ поне разбирашъ, що си буденъ ошъ.

ФАУСТЪ.

Ще хврѣкне ли имането на горѣ пакъ,
Що гледамъ да гори тамъ въ нощний мракъ?

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Туй щастие ти скоро ще постигнешъ,
Котлето пълно ще издигнешъ.
Въвъ него оня день назърнахъ самъ —
Що чудо талери се лѣскатъ тамъ!

ФАУСТЪ.

Безъ накитъ? Нито прѣстенъ, ни герданъ
Да мога да накича мойта вѣрна?

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Да, нѣщо като бисеренъ герданъ
Прѣдъ моитѣ очи се мѣрна.

ФАУСТЪ.

А, тѣй! Не ми се менъ отива
При нея безъ подарѣци такива.

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Не трѣбва ти да се смущавашъ,
По нѣвга даромъ да се наслаждавашъ.
Сега небето звѣздно пълно сѣя;
Ще ѣ запѣя азъ отъ тука